い oblik

Teorija

Japanski naziv ovog oblika je 連用形 (れん. よう. けい dosl. *oblik za uzastopno korištenje*). Ponekad, iako ne često, može se sresti i naziv konjunktiv. Još na prvom satu spomenuli smo kako je japanski jezik "ljepljiv", u smislu da se riječi mogu tvoriti spajanjem i dodavanjem raznih nastavaka. Ključnu ulogu u tome ima upravo ovaj, kao i iz njega izvedeni て oblik.

Tvorba

U tablici ispod prikazani su V oblici svih glagola:

nepravilni					_	五.
glagol	いく	くる	ある	する	~る	 く, ぐ, す, ぬ, む, ぶ, う, つ, る
い oblik	いき	き	あり	し	~	く, ぐ, す, ぬ, む, ぶ, う, つ, る き, ぎ, し, に, み, び, い, ち, り

Za 一段 (いち. だん) glagole, い oblik dobijemo micanjem zadnjeg る. Za sve 五段 (ご. だん) glagole vrijedi isto pravilo - zadnji znak hiragane prebacit ćemo iz う reda u pripadni い red. Na nepravilne glagole, kao i obično, moramo pripaziti.

Korištenje

Vrlo često imenice koje po značenju idu uz glagol nastaju iz njegovog い oblika (npr. はなす - $pričati \rightarrow l$ はなし - priča), ali to je više čest slučaj nego čvrsto gramatičko pravilo.

Većinom se ovaj oblik pojavljuje pri spajanju s pomoćnim glagolima i pridjevima, kojih ima jako puno i s raznim značenjima. Pravilo je uvijek da glavni glagol prebacimo u \lor oblik, a onda na njega dodamo pomoćni glagol ili pridjev, mijenjajući tako originalno značenje glavnog glagola. Tako nastala riječ nasljeđuje gramatičku ulogu pomoćnog glagola / pridjeva i može se dalje spajati i dobivati nastavke. Damo li si oduška, ovako nastale riječi mogu postati prilično dugačke.

Pristojni oblik glagola ~ ます

Dodavanjem pom. glagola ます na い oblik glagola, dobivamo njegov pristojni oblik. Kad razgovaramo s nepoznatima, starijima ili više-manje bilo kime s kim nismo bliski, pazit ćemo da rečenice uvijek završavamo pristojnim predikatima. Za predikate s imenicama i pridjevima, pristojni oblik smo naučili već ranije (です). Da bi nam bio koristan, i za pristojni oblik moramo zapamtiti vrijeme i negaciju:

Zapamtimo da pristojnost rečenice ovisi samo o glavnom predikatu i da se u predikatima zavisnih rečenica pristojni glagoli **ne pojavljuju** osim u iznimnim situacijama (npr. kad nekog citiramo). Pogledajmo neke primjere:

日本に行く。

日本に行きます。

Idem u Japan.

はこの中に りんごが あった。

はこの中に りんごが ありました。

U kutiji je bila jabuka.

どうぶつえんでトラを見た。

どうぶつえんで トラを 見ました。

U zoološkom vrtu sam vidio tigra.

たけしくんに てがみを かかなかった。

たけしくんに てがみを かきませんでした。 Nisam napisao pismo Takešiju.

Vježba

Upristojimo sljedeće rečenice!

Lv. 1

- 1. あの はなは きれい。
- 2. そらは あおかった。
- 3. あれは ねこ じゃない。
- 4. きのうは あたたかくなかった。

Lv. 2

- 1. あの きれいな はなを 見た。
- 2. あおい そらを 見る。
- 3. たけしくんは えいがを 見ない。
- 4. あの木を 見なかった。

Lv. 3

- 1. おかねが ない。
- 3. ともだちに てがみを かいた。
- 4. その本を よまなかった。

Lv. 4*

- 1. たけしくんは 「えいがかんに いかない」と いった。
- 2. はなこちゃんは 「えいがかんが きらいです」と いわなかった。
- 3. あたらしい くるまを かった 田中さんは うれしかった。
- 4. はなこちゃんの りんごを たべた たけしくんは かくれた。

 $^{^1\}mathrm{Dodamo}$ li $\mathcal{D}\mathcal{A}$ na brojač za vrijeme, pretvaramo količinu iz točnog vremena u raspon.